

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 listopada 2021 roku

Powód Ł. K. wniósł pozew przeciwko (...) SA V. (...) w W. o zapłatę kwoty 20.319,90 złotych tytułem odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17.01.2020 roku do dnia zapłaty.

Powód w uzasadnieniu podał, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wynajmu pojazdów zastępczych. W dniu 2 listopada 2019 roku w wyniku kolizji drogowej, doszło do uszkodzenia samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) należącego do J. S.. W dniu 4 listopada 2019 roku poszkodowany zawarła z powodem umowę najmu samochodu zastępczego marki B. (...), który był używany przez poszkodowanego do 20 grudnia 2019 roku. Stawka dobowo najmu pojazdu zastępczego została ustalona na 500 zł netto. Pojazd był użytkowany przez 46 dni. Za okres najmu pojazdu zastępczego powód wystawił fakturę na kwotę 28290 złotych brutto, a następnie na podstawie udzielonego mu przez poszkodowanego upoważnienia zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę odszkodowania. Pozwany przyjął do likwidacji stawkę 230 zł netto za dobę najmu zamiast 500 złotych netto przyjętej przez powoda oraz zweryfikował czas najmu pojazdu do 29 dni. Pozwany tytułem likwidacji szkody z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego wypłacił kwotę 7.970,10 brutto decyzją z dnia 16.01.2020 roku. W niniejszym postępowaniu powód dochodził zapłaty reszty kwoty odszkodowania za wynajem pojazdu w kwocie 20.319,90 złotych.

Nakazem zapłaty z dnia 27 kwietnia 2021 roku referendarz uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 33).

Pozwany od nakazu zapłaty złożył sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa, kwestionując wskazaną przez powoda długość wynajmu pojazdu zastępczego. Ponadto pozwany oświadczył, iż nie kwestionuje stawki najmu pojazdu zastępczego przyjętej przez powoda na kwotę 500 złotych netto. Ponadto wskazano, iż pozwany wypłacając odszkodowanie potrącił kwotę 194,24 złote netto tj. 29 dni razy 6,56 zł z tytułu kosztów zaoszczędzonych przez pozwanego. Pozwany zarzucił, iż czas wynajmu pojazdu zastępczego 46 dni nie pozostaje w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 2 listopada 2019 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Samochód poszkodowanego J. S. B. (...) nr rej. (...) w dniu 2 listopada 2019 roku uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia drogowego.

Poszkodowany J. S. zawarł w dniu 4 listopada 2019 roku z powodem Ł. K. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo-Usługowa (...) w N. umowę najmu pojazdu zastępczego marki B. (...). Koszt wynajmu pojazdu zastępczego za dobę miał wynieść zgodnie z umową 500 złotych netto. Okres wynajmu pojazdu zastępczego wyniósł 46 dni, za co powód wystawił fakturę na kwotę 28.290 złotych brutto po stawce 500 złotych netto.

Dowód: umowa najmu- k. 10, oświadczenie poszkodowanego – k. 14, faktura VAT – k. 9.

Poszkodowany i powód zawarli umowę cesji wierzytelności, na podstawie której J. S. przelał na powoda swoją wierzytelność o odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego, przysługującą mu z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawy, w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 2 listopada 2019 roku. Powód zgłosił roszczenie pozwanej z tytułu najmu pojazdu zastępczego i w dniu 16 stycznia 2020 roku pozwana wypłaciła powodowi kwotę 7970,10 złotych za okres 29 dni po stawce 230 zł netto (282,90 zł brutto) tytułem najmu pojazdu zastępczego. W uzasadnieniu przyjętej stawki wskazano, iż koszt najmu pojazdu zastępczego został zweryfikowany w zakresie stawki do kwoty 230 netto za dobę, przy pomniejszeniu odszkodowania o kwotę 190,24 złote (tj. po 6,56 zł za dzień) kosztów zaoszczędzonych w związku z nieużytkowaniem pojazdu.

Dowód: umowa cesji i pełnomocnictwo k. 11-12, decyzja o wypłacie z 16.01.2020 roku – k. 22

Łączny wymiar uzasadnionego czasu wynajmu pojazdu zastępczego pozostającego w związku ze szkodą z dnia 2.11.2019 roku, czynnościami likwidacyjnymi powstałej szkody, dostawą niezbędnych części zamiennych oraz przeprowadzeniem procesu jego naprawy powinien wynieść 46 dni kalendarzowych. Technologiczny czas naprawy pojazdu powinien wynieść 4 dni robocze. Do ustalonego technologicznego czasu naprawy należy doliczyć jeden dzień roboczy na przygotowanie pojazdu do wydania po naprawie co oznacza, że łącznie technologiczny czas naprawy pojazdu winien wynieść 5 dni roboczych. Na wydłużenie czasu trwania procesu likwidacji szkody i naprawy pojazdu poszkodowanego, a tym samym na wydłużony uzasadniony okres wynajmu pojazdu zastępczego odpowiedzialny był ubezpieczyciel niewłaściwie współpracując z zakładem naprawczym w toku naprawy tego pojazdu. Powyższe w szczególności dotyczy zwłoki w realizacji wniosków zakładu naprawczego dotyczących przeprowadzenia oględzin uszkodzonego pojazdu, przekazywaniu zakładowi naprawczemu uznanych zakresów uszkodzeń pojazdu czy weryfikacji kalkulacji warsztatowych.

Dowód: opinia biegłego T. M. – k. 59-65

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dowodów powołanych w opisie stanu faktycznego, które nie były kwestionowane przez strony.

Sąd podzielił w całości wnioski wynikające z opinii biegłego T. M. jako spójne z pozostałym materiałem dowodowym. Opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu w jakimkolwiek zakresie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Powód uzasadnił swoją legitymację czynną wobec pozwanego ubezpieczyciela tym, że nabył wierzytelność o wypłatę odszkodowania, z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego od poszkodowanej, na podstawie cesji (art. 509 k.c.). Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (indywidualizowana). Skuteczne jest zbycie wierzytelności, nieoznaczonej dokładnie w umowie przelewu, jeżeli można ją określić na podstawie treści stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika (tak: wyrok SN z dnia 5 listopada 1999 r., III CKN 423/98, OSNC 2000, Nr 5, poz. 92).

Poszkodowanemu przysługiwało wobec pozwanego ubezpieczyciela roszczenie o naprawienie szkody z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej między ubezpieczycielem i sprawcą kolizji drogowej z dnia 2 listopada 2019 r. Zgodnie z umową cesji, dołączoną do pozwu, przeniósł na powoda wierzytelność z tytułu odszkodowania w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Należność dochodzona w pozwie stanowiła różnicę między kosztami wynajmu samochodu zastępczego naliczonymi przez powoda a wysokością odszkodowania, wypłaconego przez pozwanego ubezpieczyciela. Podkreślenia wymaga, iż w toku postępowania nie była sporna stawka najmu w kwocie 500 złotych netto. Spór koncentrował się jedynie wokół długości uzasadnionego okresu najmu pozostającego w związku z naprawą pojazdu marki B. (...) pozostającej w związku ze zdarzeniem z dnia 2 listopada 2019 roku.

Kwestia odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku nie była sporna. Zakres obowiązku odszkodowawczego pozwanego obejmuje poniesione koszty najmu pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony za czas niezbędny do naprawy, w celu zaspokojenia potrzeb w sposób porównywalny do stanu sprzed wystąpienia szkody.

Poza sporem było, że w postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił powodowi łącznie kwotę 7970,10 złotych za okres 29 dni po stawce 230 zł netto (282,90 zł brutto) tytułem najmu pojazdu zastępczego. Przysługujące odszkodowanie jednocześnie pomniejszono o kwotę 190,24 złote (tj. po 6,56 zł za dzień) kosztów zaoszczędzonych w związku z nieużytkowaniem pojazdu. W toku postępowania pozwany uznał, iż stawka za dobę wynajmu pojazdu winna wynosić 500 złotych netto (tj. 615 brutto).

Z opinii biegłego T. M., która nie była kwestionowana przez pozwanego wynikało, iż łączny wymiar uzasadnionego czasu wynajmu pojazdu zastępczego pozostającego w związku ze szkodą z dnia 2.11.2019 roku, czynnościami likwidacyjnymi powstałej szkody, dostawą niezbędnych części zamiennych ora przeprowadzeniem procesu jego naprawy powinien wynieść **46 dni kalendarzowych**. Technologiczny czas naprawy pojazdu powinien wynieść 4 dni robocze. Do ustalonego technologicznego czasu naprawy należy doliczyć jeden dzień roboczy na przygotowanie pojazdu do wydania po naprawie co oznacza, że łącznie technologiczny czas naprawy pojazdu winien wynieść 5 dni roboczych. Na wydłużenie czasu trwania procesu likwidacji szkody i naprawy pojazdu uszkodowanego, a tym samym na wydłużony uzasadniony okres wynajmu pojazdu zastępczego odpowiedzialny był ubezpieczyciel niewłaściwie współpracując z zakładem naprawczym w toku naprawy tego pojazdu. Powyższe w szczególności dotyczy zwłoki w realizacji wniosków zakładu naprawczego dotyczących przeprowadzenia oględzin uszkodzonego pojazdu, przekazywaniu zakładowi naprawczemu uznanych zakresów uszkodzeń pojazdu czy weryfikacji kalkulacji warsztatowych. Należało zatem uznać, iż to działanie samego pozwanego wpłynęło znacząco na wydłużenie czasu naprawy pojazdu i tym samym na wydłużenie czasu wynajmu pojazdu zastępczego aż do 46 dni.

Bezspornie zatem powodowi przysługuje od strony pozwanej, jako ubezpieczyciela sprawcy szkody, zwrot kosztów najmu samochodu zastępczego za okres 46 dni (art. 361 § 2 k.c.). Są to wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę, które by nie powstały bez tego zdarzenia, a prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku uszkodowanego, czyli straty. Poszkodowanemu przysługiwał wybór odpowiedniego podmiotu, oferującego wypożyczenie auta zastępczego i z tej możliwości uszkodowany skorzystał.

Za zasadne należało uznać zatem żądanie pozwu w całości przyjmując, iż powodowi należało się odszkodowanie za 46 dni wynajmu po 615 złotych brutto tj. łącznie kwota 28.290 złotych. Skoro w postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił kwotę 7970,10 złotych, zatem do zasądzenia pozostawała kwota 20.319,90 złotych i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda. Wskazać jednocześnie należy, iż brak jest w ocenie Sądu podstaw do potrącania jakichkolwiek kwot z tytułu oszczędności, które miałby uzyskać powód w związku z tym, iż nie korzystał ze swojego pojazdu przez czas naprawy. Pozwany nie wykazał by uszkodzony poniósł z tego tytułu jakiegokolwiek oszczędności, a dowód w tym zakresie obciążał pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów w zw. z art. 415 k.c. i art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. powództwo zostało uwzględnione w całości. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. tj. zgodnie z żądaniem pozwu od 17 stycznia 2020 roku (dzień po decyzji o wypłacie odszkodowania). W dniu 16 stycznia 2020 roku pozwany wypłacił część bezsporną zatem miał już wówczas wszystkie dokumenty umożliwiające mu prawidłową ocenę zakresu własnej odpowiedzialności.

O powyższym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. z zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty należne powodowi złożyły się koszt wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 3600 złotych, opłata od pozwu w kwocie 1016 złotych oraz 17 złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwany jako strona przegrywająca proces jest także zobowiązany do pokrycia wydatków na opinię biegłego T. M., które tymczasowo zostały pokryte przez Skarb Państwa. Podstawą rozstrzygnięcia jest art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
3. K.. 14 dni

25 listopada 2021 roku